

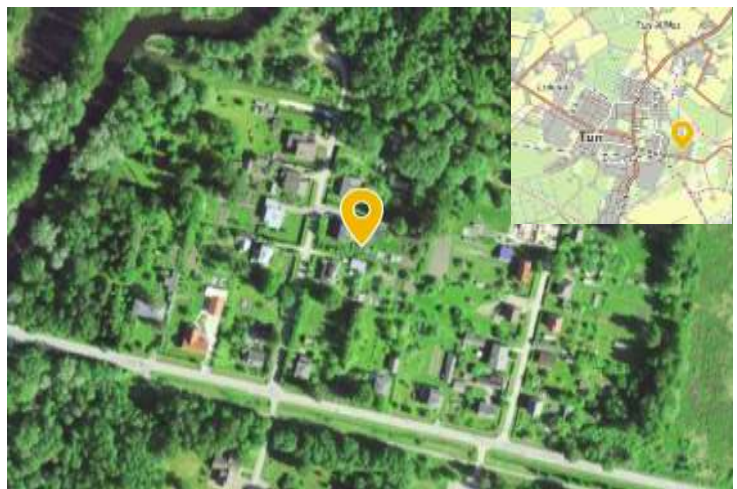
Meie pere õunapuu

70 aastat tagasi hakkasid minu vanavanavanaema ja vanavanavanaisa ehitama meie perele kodu. Samal ajal istutasid nad meie aeda esimese õunapuu, mille sordiks oli „Valge klaar“.

Nüüd, palju aastaid hiljem, kui kodus elab juba meie pere viies põlv, on see puu ikka vapralt alles. Kuigi ta on pidanud palju üle elama. Ta on seest õõnes ning tema tüve sees elavad sipelgad. Sellel aastal, kui mina sündisin ja olin vaevalt 1-kuune, tabas meie kodu tugev äikesetorm. Õunapuu kaotas mitu suurt oksa ning vajab nüüd tugesid.

Sellele vaatamata annab ta meile igal aastal ilusaid ja maitsvaid õunu, millest teeme mahla, kooki ja kompotti. Puu on endiselt pere lemmikpuu, mille all suvel päiksevarjus istuda. Samuti on ta talvel väga oluline, sest selle puu külge riputame lindude söögimaja.

Üks huvitav omadus on sellel õunapuul veel. Kui sageli on tema õunad pigem väiksed ja ussiaukudega, siis iga kord, kui keegi meie perest kooliteed alustab, kasvatab ta suured ja väga mahlased õunad. Nii juhtus see ka eelmisel sügisel, kui mina kooli läksin.

Annaliisa Aren

Türi Põhikool I A